

เขี้ยวกลาลม

ความบกพร่องของใคร

“เปิดห้างสรรพสินค้าได้ แต่เปิดโรงเรียนไม่ได้” กลายเป็นดราม่าฉากต่อเนื่องจาก “อ้อมคนรวย แต่ทอดทิ้งคนรากหญ้า”

ต่อเนื่องจาก “อ้อมการบินไทย แต่ไม่อ้อมประชาชน”

ดราม่าแบบนี้เกิดขึ้นได้เสมอในสังคมที่เหลื่อมล้ำคนไม่เท่ากัน

“การบินไทย” บริหารกิจการขาดทุนยับแล้วแบมือขอให้รัฐบาลอ้อมกิจการ “สินทรัพย์” การบินไทยไม่ใช่ของประชาชน การบินไทยเป็นของ “ผู้ถือหุ้น” เดกเช่นบริษัทมหาชนทั่วไปทำไมต้องอ้อม

ห้างสรรพสินค้าธุรกิจขนาดใหญ่ก็เป็นสินทรัพย์ของนักลงทุน ไม่ใช่สาธารณสมบัติ จะกำไรหรือขาดทุนก็ขึ้นอยู่กับการบริหารกิจการ

โรงเรียนนานาชาติก็เป็นธุรกิจของเอกชน ต่างจากโรงเรียนวัดโรงเรียนเทศบาลโรงเรียนกทม.โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ถ้าให้เปิดโรงเรียนนานาชาติได้ก็ควรจะต้องเปิดโรงเรียนของรัฐทั้งหมดด้วย

ไม่ใช่เปิดห้าง เปิดโรงเรียนนานาชาติ แต่สถาบันการศึกษาของชาติให้เรียนแต่ทางออนไลน์

ความเป็นสัตว์สังคมทำให้คนเราไม่อาจจมอยู่กับตัวเองได้นาน จนมีคำพูดว่า ถ้าให้ใครนั่งเจิบๆ อยู่คนเดียวเป็นเวลา 3 สัปดาห์

คนคนนั้นก็เริ่มพูดจากับตัวเอง แบ่งตัวเองเป็น 2 ภาค คือผู้พูดกับผู้ฟัง แล้วถ้าให้อยู่คนเดียวเจิบๆ นานต่อไปถึง 3 เดือน ก็จะพูดเองเออเองอันเป็นขั้นต้นของการเข้าสู่ภาวะจิตเสื่อม

การเรียนทางออนไลน์ขัดแย้งกับธรรมชาติมนุษย์ การเรียนการสอนที่โรงเรียนเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งซึ่งทำให้คนได้ใช้ชีวิตร่วมกัน เด็กได้ร่วมเรียน ร่วมเล่น ร่วมทุกข์ร่วมสุข ได้ร่วมกันหัวเราะ ปลุกปลอบ ได้รู้จักสมหวัง ผิดหวัง ได้รู้จักการระบายความรู้สึกดีใจ เสียใจ อัดอั้นตันใจ รู้จักการให้ การรับ การถอย การรุก การให้อภัย

ถ้าจะอ้างว่ากระทรวงศึกษาธิการเผชิญกับผลกระทบจาก “โควิด-19” ก็จะมีคำถามว่า สามเดือนล่วงมากกระทรวงศึกษาธิการทำอะไรถึง “ยังไม่พร้อม”

แม้แต่ไปช่วยคุณหมอเผ่าระวังโควิด-19 อยู่หรือ

ที่จริง “โควิด-19” ถูกควบคุมจนอยู่ในพื้นที่และขอบเขตอันจำกัดเฉพาะผู้ที่เดินทางกลับมาจากต่างประเทศกับคนที่สัมผัสใกล้ชิดผู้ป่วยเท่านั้น

ไม่มีผู้ติดเชื้อจากแหล่งอื่นๆ แล้ว แต่ “อำนาจรวมศูนย์” สอนให้ผู้บริหารใน ส่วนกลาง “จม” อยู่กับ “อุปาทาน”

การใช้ข้อมูลกับวิชาความรู้มาวิเคราะห์ จำแนกแยกแยะจึงบกพร่อง !?!!